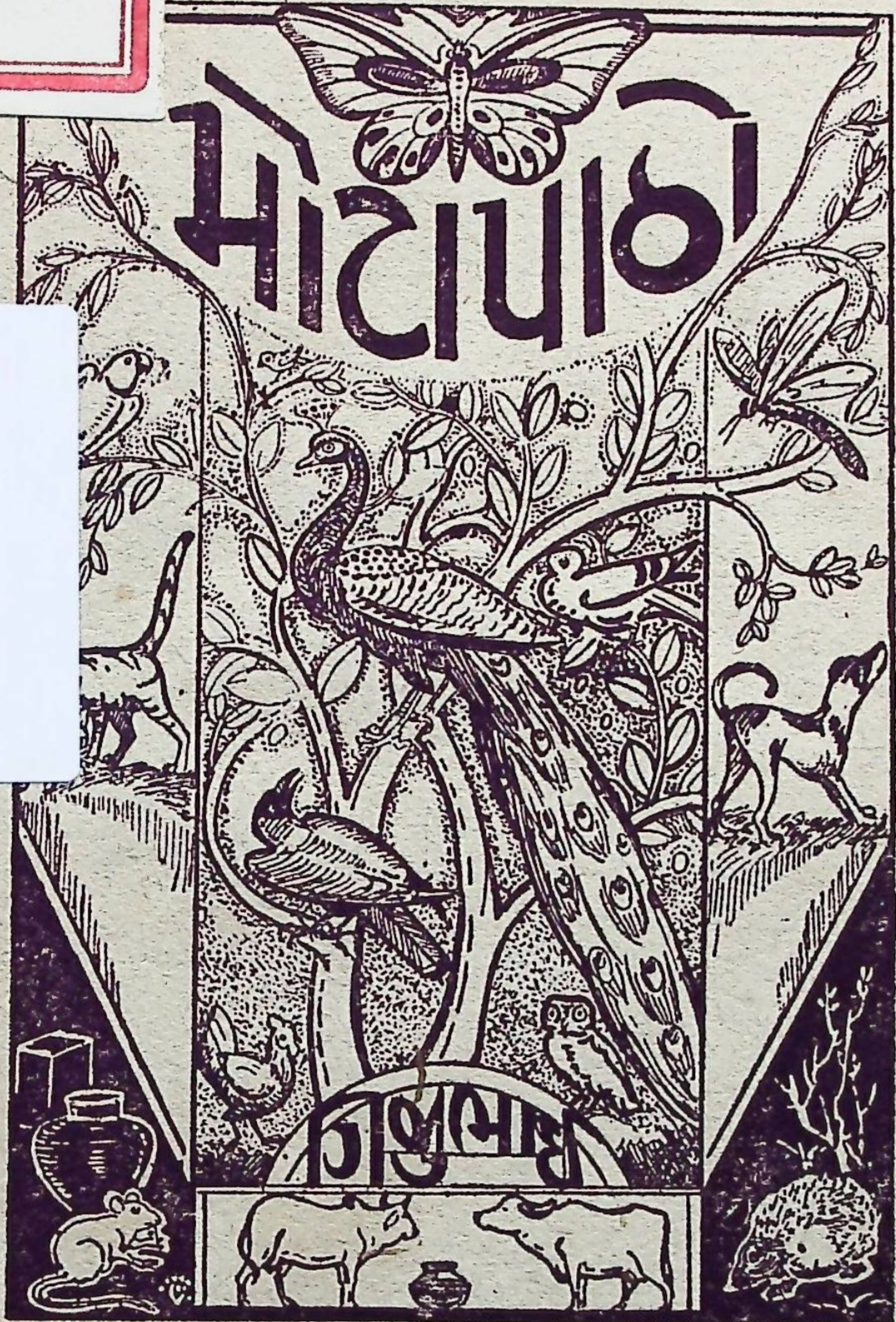

95 B

1600132

શ્રીદક્ષિણમૂર્તિ ખાલસાહિત્યમાળા પુસ્તક ૨૮-મું સંપાદક ગિજુભાઈ અને તારાબેન

ડીસેમ્બર • ૧૯૪૮]

[કિંમત]

પાંચ આના

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ જાલસાહિત્યમાળા : પુસ્તક ૨૯ મું

સંપાદકો : ગિજુભાઈ અને તારાબેન

મોટા પાઠો

: લેખક :

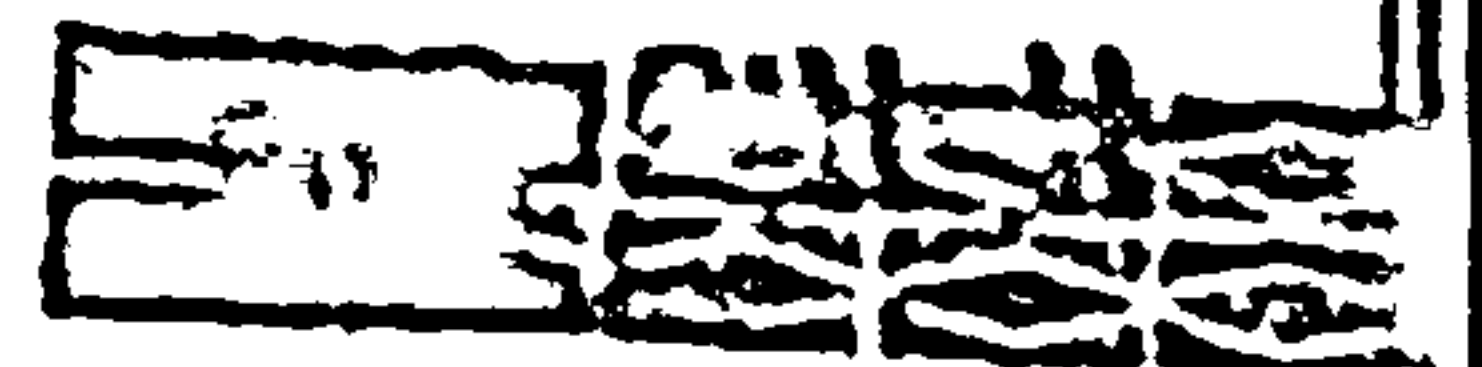
ગિજુભાઈ

: મુખ્ય વિકેતા :

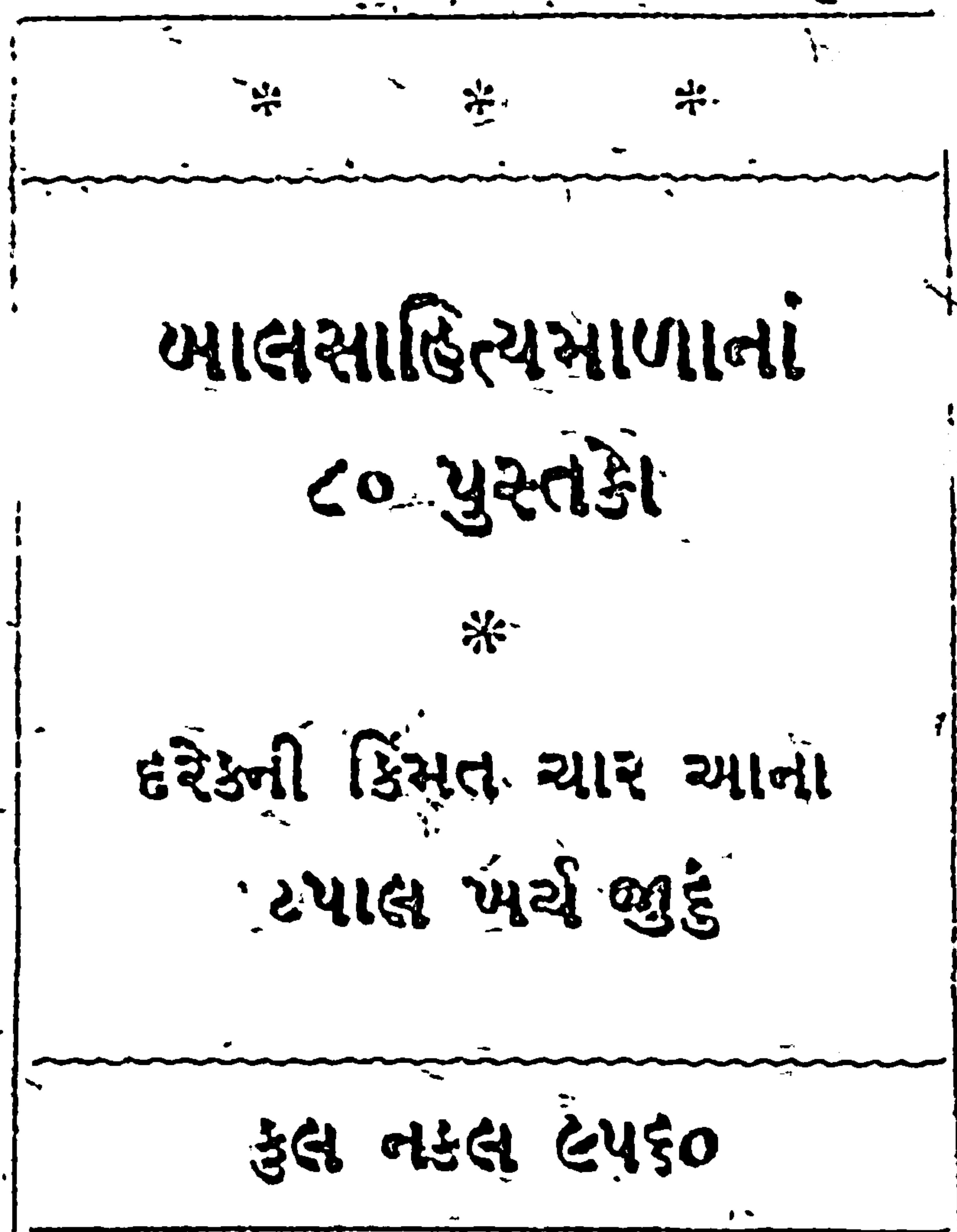
આર. આર. શેઠની કંપની : મુંબઈ-૨

૧૯૪૮

: પ્રકાશક :
અચરતલાલ ર. શેઠ
શ્રી. વિરાટ પ્રકાશન મંદિર
સોનગઢ - (કાઠિયાવાડ)

: મુદ્રક :
રેવાશંકર હરિશંકર જાની
શ્રી. આમલક્ષ્મી પ્રિં. પ્રેસ
સોનગઢ - (કાઠિયાવાડ)

પહેલી આવૃત્તિ
ચાર મુદ્રણો
કુલ ૫૦૬૦

બીજી આવૃત્તિ
બે મુદ્રણો
૩૩૫૦ નકલો

તૃતીય મુદ્રણ
૧૧૫૦ નકલો
૩૦ : ૧૧ : ૪૮૨

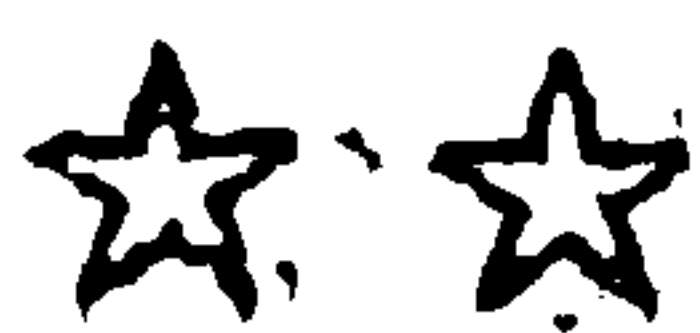
પતંગિયાં

બાગે બાગે ફૂલછોડ;
છોડે છોડે ફૂલ ફૂલ;
ફૂલે ફૂલે પતંગિયાં.
જાતજાતનાં પતંગિયાં;
ભાતભાતનાં પતંગિયાં;
રંચબેરંગી પતંગિયાં;
નાનાં મોટાં પતંગિયાં;
આવ, પતંગિયાં ! નહિ આવું.
તાલી પાંખ પકડીશ; નહિ પકડાઉં.
તને રંગે રંગીશ; નહિ રંગાઉં.
તને અંગે અડીશ; ઊડી જઈશ.

મખમલિયાં

વા વાયો ને વાદળ ચડ્યું;
 મેઘ ગાજ્યો ને પાણી પડ્યું;
 ભોંય પલળી ને ખડ થ્યું;
 ખડમાં જો મખમલિયું રહ્યું.
 મખમલ જેવો તોરો રંગ,
 મખમલ જેવું તારું અંગ.
 લાલ લાલ ને સુવાણું,
 સુવાણું ને લાલ લાલ.
 આવ, મખમલિયા ! આવ.
 બાપી ! મને વીણવા દે;
 મને એ પાળવા દે;
 ડાખલીમાં ભરવા દે.
 કેટલાં બધાં મખમલિયાં !
 માણેક જેવાં મખમલિયાં !

ટી ડ ડાં

ફળિયામાં આકડા,
વાડામાં આકડા;
જ્યાં જુઓ ત્યાં આકડા.
આકડે આકડે લીલાં પાન,
પાને પાને ટીડકરાજ;
જ્યાં જુઓ ત્યાં ટીડારાજ.

આમ ઊડે, તેમ ઊડે;
પાન ખાય, જડા થાય;
જડા થાય, ઇંડાં મૂકે;
ઇંડે ઇંડે, ટીડડું ઊડે.

દીવા ફરતા ઊડ્યા કરે,
ખાવાટાણે ભાણે પડે,
ટપ ટપ કરતા માથે અડે,
ઉંચા ચઢને નીચે પડે.

ટીડારાણા રામરામ;
ટીડારાણા શામશામ.

માખીનો વાધ

વનના વાધે વન ગાજે.
 વનના વાધે પશુ ભાગે.
 વનનો વાધ વાછડા જેવડો.
 વનના વાધે ચટાપટા.
 આને વાધ કેમ કહો છો ?

માખી બેઠી ગણગણ કરે;
 પાંખ પગને ફેફડાવે;
 ગોળ ખાંડ ચૂસે કરે;
 વાધ એના ઉપર પડે;
 ઝટ દઈને પકડી પાડે.

માખીનો એ વાધ છે;
 માખીનો એ કાળ છે.

આ વાધ ઘરમાં રહે,
 માખી પાછળ ફર્યા કરે;
 માખી દીઠી મૂકે નહિ,
 એક ચોટ ચૂકે નહિ.

કરોળિયો

ધરમાં ચાર ખૂણા છે.
ત્રણ ખૂણા ખાલી છે,
એક ખૂણે જાણું છે,
કરોળિયાનું થાણું છે,
લાળે લાળે બાંધ્યું છે.

મચ્છર નીકળ્યો;
આવો બાઈ!
માખી નીકળી;
આવો ભાઈ!

નજીક આવ્યે હડી કાઢે,
મટ દઈને ચોટ નાખે;
ચક્કર ચક્કર ફરવા માંડે,
લાળે લાળે વીંટી વાળે.

હાથ પગને બાંધી વાળે;
કેદી કરી તાબે કરે;
તાબે કરી ગળે ધરે.

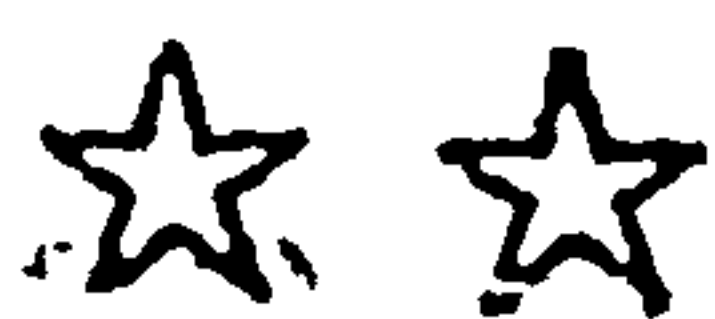
મા ખી

ગોળ ઉપર માખી;
 ખાંડ ઉપર માંખી;
 થૂંક ઉપર માખી;
 શેડા ઉપર માખી.

ગોળ ઉપરથી ગૂ ઉપર,
 ને ગૂ ઉપરથી ગોળ ઉપર,
 માખી તે કાંઈ ગાંદી !
 માખી તે કાંઈ મેલી !

ગાંદી ગાંદી ગાંદકીભરી,
 ખાવાના પર બેસે ઠરી;
 ગાંદું ગાંદું ખાવું કરે;
 નાની મોટી પીડા કરે.

ચાલો એને ઉડાડીએ.
 ચાલો એને કાઢી મૂકીએ.
 ચાલો બધું ઢાંકી દઈએ.
 ચાલો ગાંદકી બાળી દઈએ.

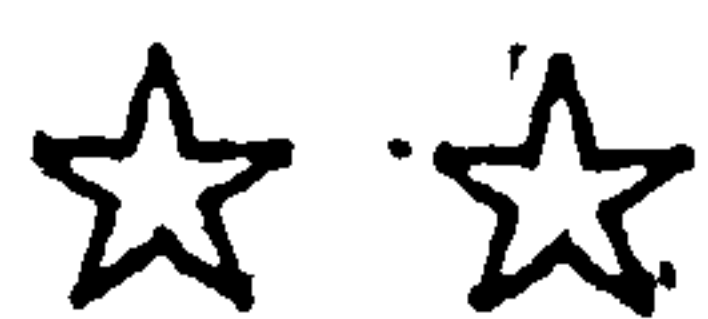
મ રુછર

ગણગણ કરતા ફરતા ફરે;
 જેને તેને કરડ્યા કરે;
 દિ'એ સંતાકૂકડી રમે;
 રાતે ફરવા નીકળી પડે.
 ચાલો એને કાઠી મૂકીએ.
 આપટ મારતાં નથી જતા;
 પવન ફેંકતાં નથી જતા.
 ચાલો ત્યારે ધુમાડો ફરીએ.
 લોખાનથી એ નહિ જાય;
 ગૂગળથી પણ નહિ જાય;
 લીમડાથી એ ચાલ્યા જશે.
 કાઠ્યા તો એ પાછા આવ્યા!
 આ ખાડામાં મરુછર છે;
 પેલાં ખાડામાં મરુછર છે.
 ઘાસલેટ રેડો, ફિનાઈલ રેડો;
 મરુછરખરુછર થશે નહિ, તો.

ચ ક લી

આ માળામાં ચકલી છે.
 ચકલીને ચાર બચ્ચાં છે.
 ચારે બચ્ચાંને ચાંચો છે;
 ચારે બચ્ચાંને પાંખો છે.
 કુસુમબેન ચોખા લાવ્યાં;
 ભાનુમતી તલ લાવ્યાં;
 નલુભાઈ જર લાવ્યા;
 બાબીબેન મગ લાવ્યાં.
 મગ તો કોઈ નથી ખાતું;
 તલ બચ્ચાંને ભાવે છે.
 ચોખા તો ચકલી ચણે છે;
 જર એને નથી ભાવતી.
 લાવો ને હવે પાણી પાઈએ ?
 ચકલીખાઈએ પાણી પીધું,
 ચાંચે ચાંચે બચ્ચાંને પાચું,
 ખાધું પીધું ને રાજ કર્યું.

કાગડો

વંડી ઉપરથી વડ ઉપર
ને વડ ઉપરથી વંડી ઉપર,
ખાટલેથી ખીંતીએ
ને ખીંતીએથી ખાટલે,
'કા કા' કરતો કાગ ઊડે.

કબૂતર પકડું, ચકલી પકડું,
મોર પકડું, કાબર પકડું,
કોયલ પકડું, હોલું પકડું;
કાગડો કોઈથી ન પકડાય.
કાગડો કોઈથી ન છેતરાય.

વાણિયે એને પકડેલો;
એની એક વાર્તા છે;
સાચું ખોટું એ જાણે.

શિયાળે એને છેતરેલો;
એની એ એક વાર્તા છે;
સાચું ખોટું એ જાણે.

પોપટ

પાંજરામાં પોપટ છે.
 પીળી લીલી પાંખ છે;
 નમણું રાતું નાક છે;
 ગળે કાળો કાંઠલો છે.
 પઢો, પોપટજી ! પઢો.

પઢે તે પોપટ, ન પઢે તે સૂડા;
 પંખીની નાતમાં પોપટજી રૂડા !

પઢો, પોપટજી ! પઢો.
 સીતા રામ પઢો,
 શ્રી ભગવાન પઢો.

હંસાળેહેને પઢાવ્યા;
 મનુભાઈએ પઢાવ્યા..

સૌએ એને પઢાવ્યા;
 પોપટજી પઢી રહ્યા.

પારેવાં

ધરની ભીંતે ગોખલો છે,
 ગોખલે પારેવાં બેઠાં છે.
 ભૂરાં છે ને ભોળાં છે;
 નર ને એક નારી છે.
 સળીઓનું આ શું કરશે ?
 એનો અમે માળો બાંધશું.
 માળે તમે શું કરશે ?
 માળે અમે ઈંડાં મૂકશું.
 ઈંડાંમાંથી શું થશે ?
 ઈંડાંમાંથી બચ્ચાં થશે.
 બચ્ચાં પછી શું કરશે ?
 મોઢાં થઈને ઊડી જશે.
 પછી તમે શું કરશે ?
 પછી પાછો માળો બાંધશું;
 પછી પાછાં ઈંડાં મૂકશું;
 પછી પાછું એનું એ.

હોલું

ખારડાને બે પડાળ;
ઝેક પડાળ ચાં બાળુ,
ને બીજું પડાળ પેલી બાળુ.
વચ્ચે લાંબો મોભ હોય.

મોભે બેસી હોલું બાલે:

“ધૂધૂ...ધૂ, ધૂધૂ...ધૂ.
હું તો તેજૂ...ડી.
હું તો તેજૂ...ડી.”

બા, બા! શું બાલે છે?
એ તો હોલું બાલે છે;
જે પૂણે મોભ ઉપર.
હવે કાંઈક બીજું બાલે છે.
એ તો એમ બાલે છે:
“ભાભી.....જી!

ઘઉં ભરડું કે કાંકરડા? ”
વાહ! હોલું તો ભારે છે!

ચીબરી

ચીબરીબાઈ ! રામરામ.

ચીબચીબ.

ચીબરીબાઈ ! શામશામ.

ચીબચીબ.

ચીબરીબાઈ ! કેમ બેઠાં ?

દિવસ છે.

ચીબરીબાઈ ! ક્યારે ઊંડરો ?

રાત્રી સુડયે.

ચીબરીબાઈ ! આંબ કેવી ?

ગોળ ગોળ.

ચીબરીબાઈ ! પાંખ કેવી ?

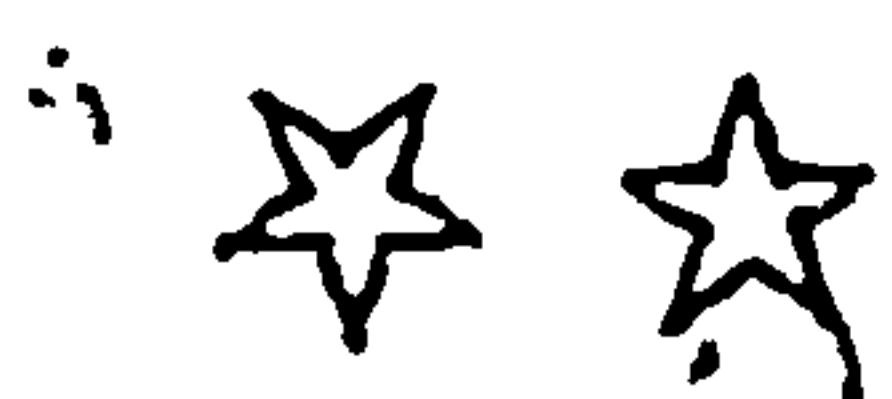
પાંખા જેવી.

ચીબરીબાઈ ! ચાંચ કેવી ?

ધ્રુવડું જેવી.

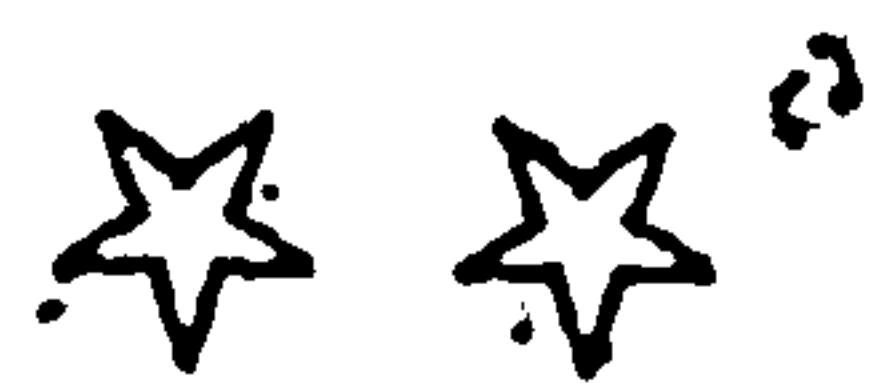
ચીબરીબાઈ ! મોં કેવું ?

ચીબરી જેવું.

કૂકડી

ઘર પછવાડે વાડો છે.
 વાડામાં એક ખાડો છે,
 ખાડામાં બે બચ્ચાં છે;
 કૂકડીનાં એ કચ્ચાં છે.
 કૂકડી, કૂકડી ! રામરામ.
 કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ.
 અમારે બચ્ચાં ભેવાં છે.
 કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ.
 અહા, તમારાં કાંઈ બચ્ચાં !
 કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ.
 એક અમને આપશો કે ?
 કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ.
 હ્યો, હ વે રામરામ !
 કૂકડે કૂ, કૂકડે કૂ.
 કૂકડી કાંઈ ભલી છે !
 કૂકડો કાંઈ ભલો છે !

મોર

લીમડાને ડાળો છે.
ડાળે ડાળે મોર છે.
મોરે મોરે પીંછાં છે.
પીંછે પીંછે ટીલડી છે.
ટીલડીએ ટીલડીએ રંગો છે.

સવારે મોર કેમ બોલે ?

પિયુ પિયુ.

બપોરે મોર કેમ બોલે ?

ટેહુક ટેહુક.

સાંજે મોર કેમ બોલે ?

મેઝાવ મેઝાવ.

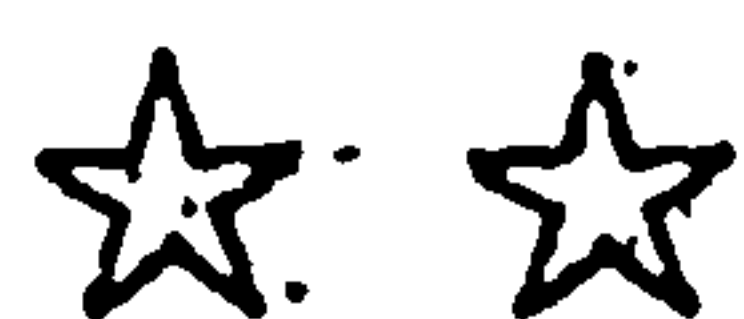
મોર રોજ કળા કરે;

કળા કરતો નાચ કરે.

ઢેલ નાચ ઝીલ્યા કરે;

નાચેનાચે ડોલ્યા કરે;

મોરપીંછાં ઝૂલ્યા કરે.

મા કુંડ

કેમ માકડભાઈ ! કરડો છો ?

ભૂખ લાગે તે શું કરીએ ?

કેમ અમને કનડો છો ?

શું કામ અમને રાખો છો ?

કોણ તમને રાખે છે ?

તમે અમને રાખો છો.

ક્યાં અમે રાખીએ છીએ ?

ખાટલામાં, પલંગમાં;

ગાદલામાં, ગાદલીમાં;

બાંકડામાં, ખુરશીમાં.

કેમે કરીને જવું છે ?

કાઠો ત્યારે જઈએ ના ?

કેમ કરીને કાઠીએ ?

તેલ છાંટે, તડકે નાખો;

સ્વચ્છ રહો, સ્વચ્છ રાખો.

કોણ તમારે ત્યાં આવે છે ?

જૂ

જૂપાઈ, જૂપાઈ! ક્યાં રહેવાં?

રહેવાં માણસના માથામાં.

જૂપાઈ, જૂપાઈ! શું ખાઓ?

ખાઈએ માણસનું લોહી.

જૂપાઈ, જૂપાઈ! કેટલાં છોકરાં?

છોકરાંછેયાં લાખમલાખ.

જૂપાઈ, જૂપાઈ! ક્યાંથી આવ્યાં?

આવ્યાં અમે તળાવેથી,

આવ્યાં અમે પરસેવાથી,

આવ્યાં અમે દાંતિયેથી,

આવ્યાં અમે ગંદકીથી.

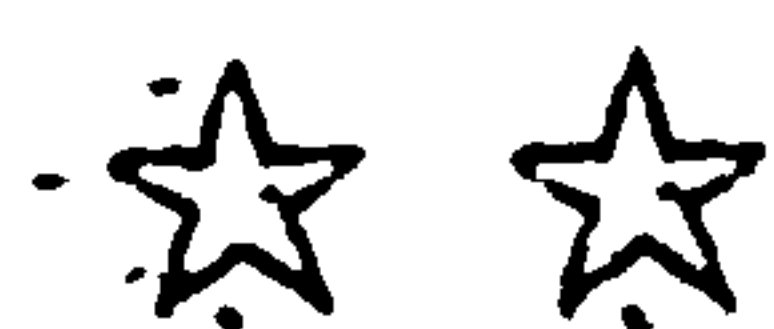
જૂપાઈ, જૂપાઈ! કેમ જશો?

માથું ઓળી નહાયે જશું,

પારાવાળા તેલે જશું,

દાક્તરની દવાએ જશું,

માણસની ચોખ્ખાઈએ જશું.

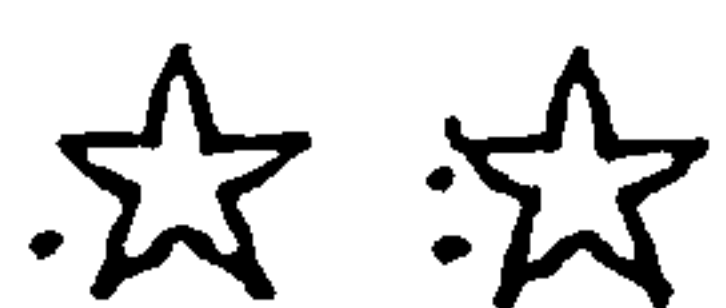

ગરોળી

આ ભીંતે ગરોળી,
 પેલી ભીંતે ગરોળી;
 રસોડામાં ગરોળી,
 પાયખાનામાં ગરોળી;
 ભીંતે ભીંતે ગરોળી,
 જ્યાં જુઓ ત્યાં ગરોળી.

કેવી હોય એ ગરોળી ?
 ચાર એને પગ છે,
 બે એને આંખો છે,
 એક એને પૂંછડી છે;
 મગરની એ માશી હશે.

શું ખાય એ ગરોળી ?
 માખીને એ ગળી જાય,
 પતંગિયાને પકડી લે,
 ટીડડાંને નહિ જાવા દે,
 ફૂંદડાંને નવ દીઠાં મૂકે.

કીડી

ઘેર ઘેર દર ઘણાં.
દરે દરે કણ ઘણા;
દરે દરે કીડી ઘણી;
ઘેર ઘેર દર ઘણાં.

જુઓ તો આ કીડીહાર !
એક પાછળ બીજી છે;
બીજી પાછળ ત્રીજી છે;
ત્રીજી પાછળ ચોથી છે;
એમ જાય પાછળ પાછળ.

જુઓ તો આ એની રીત !
પૂછ્યા વિના સાકર ખાય;
પૂછ્યા વિના ગોળ ખાય.
પૂછ્યા વિના કણ લે;
પૂછ્યા વિના મધ ચાટે.

પૂછ્યા વિના પાણી પીએ;
પૂછ્યા વિના આવે જાય.

કાકીડો

વાડ ઉપર કાકીડો,
 ઝાડ ઉપર કાકીડો;
 બાવળ ઉપર કાકીડો,
 આવળ ઉપર કાકીડો;
 થોર ઉપર કાકીડો,
 બોર ઉપર કાકીડો.

રમુ કહે: “એ પણે કાકીડો.”

લાલો કહે: “ચાલો એને ડોલાવીએ.”

ભાભા કહે: “હું એને ડોલાવીશ.

ડોલ, કાકીડા ડોલ;

તારી વાડીમાં કમળફૂલ.

અરે, આ તો ડોક હલાવે છે!

વાહ, કાંઈ ડોક છે!

લાલ લાલ ચોળ છે.

ડોલ, કાકીડા! ડોલ;

તારી વાડીમાં કમળફૂલ.”

વીંછી

દોડો દોડો; વીંછી નીકળ્યો.
હા માણુ, વીંછી છે કાંઈ!
લાવો ને ઝટ સાણશી!
લાવો ને કેઈ ચીપિયો!

એ ભાગ્યો, એ ભાગ્યો!
ભાગશે ક્યાં? આ દુખાવ્યો.

લાવો હવે દોરો; આંકડો જ પાંધીએ.
જેજે હં, ઈરાબર. પાંધજે.
વાહ વીંછીભાઈ! ભારે થઈ!
હવે બિચારો કેમ ચાલે?
પાંધ્યા પછી શું થાય?

અરે ભાઈ! એને છોડી દો ને?
ના રે ભાઈ! કરડી ખાય ને?
છોડી દો ને, છોડી દો ને?
છેટે જઈ ને મૂકી દો ને?

ઉંદર

ભીંતોમાં ઉંદર છે.
 ઉંદર નાના મોટા છે;
 ઉંદર કાળા ભૂરા છે;
 ઉંદર ભારે પાકા છે.
 ચાલો ને આપણે ઉંદર પકડીએ?
 ઉંદરિયાને અહીં મૂકો;
 મહીં એક રોટલી નાખો.
 હવે આપણે ખૂસી જાઓ;
 આઘાપાંછા થઈ જાઓ.
 કેમ ભાઈ! પકડાયા કે?
 રોટલી ખાવાં આવ્યા'તા કે?
 કૂદી કૂદીને ક્યાં જશે?
 ડોળા ફાડ્યેથી શું થશે?
 મૂંછો હલાવ્યે શું થશે?
 ચાલો તમને કેાણ પૂરે!
 ઉંદરભાઈને છોડી મૂક્યા.

બિ દ્વી

બિદલી અમે પાળી છે,
ડિલે આખે કાળી છે;
તીણા તીણા નાખ છે,
કૂણા કૂણા પગ છે.

બિદલીબાઈ ! કેમ બેસશો ?
બોળે ચડી.

બિદલીબાઈ ! કેમ બોલશો ?
મિયાઉં મિયાઉં.

બિદલીબાઈ ! શું ભાવે ?
ઉંદરખુંદર.

બિદલીબાઈ ! શું પીશો ?
દૂધખૂધ.

બિદલીબાઈ ! કેમ ખિન્નશો ?
ધુરર ધુરર.

બિદલીબાઈ ! કેમ રીઝશો ?
ઉંડું ઉંડું.

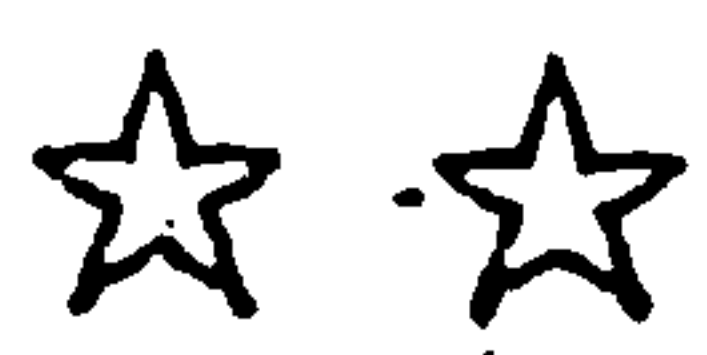
કુત્તો

કુત્તો અમારો ચોકીદાર.
 ઘર ફરતો આંટા ફરે;
 નવતર ભાળી ભસવા લાગે;
 રાત આંખી જગ્યા કરે.

ચાલો એને જેવા જઈએ.
 વાહ, કુત્તાભાઈ ! વાહ !
 ઝાડ થઈને છાતીએ ચડ્યા.
 ખુશી થઈને મોં ચાટ્યું.
 ભોંય પડીને પેટ દેખાડ્યું.
 કેડ મંરડીને પૂંછડી હલાવી.
 ઉં ઉં કરીને હેત ખતાવ્યું.

વાહ, કુત્તાભાઈ ! વાહ !
 વાહ રે તમારો પટ્ટો !

પટ્ટામાં કાંઈ નામ શોભે છે !
 ઘસ, કુત્તાભાઈ ! ઘસ !

દેડકું

ધરને એ ખાળ છે; .
 એક છે ઉગમણી, એક છે આથમણી.
 એક ખાળે દેડકી રહે;
 બીજી ખાળે દેડકો રહે.
 ચાલો ને આપણે પકડીએ ?
 ધીરી થા ને ! એમ તે કાંઈ પકડાય ?
 જો ને એ કુદક કરતું ભાગે છે !
 રૂમાલ નાખવા દે, રૂમાલ.
 અરે, એને આમ પકડો ને ?
 કાં ભાઈ ! ભાગ્યા'તા ને ?
 કુલાવો હવે પેટ, ને હલાવો ટાંદડી.
 જુઓ તો કાંઈ હાંફે છે !
 એ દેડકાભાઈ ! જરા ગાણું તો ગાઓ ?
 એ, જવા ઘી, જવા ઘી;
 આ પેલી દેડકી મૂંઝાય છે.
 એ કૂદા; એ કૂદા; એ ખાળમાં પેઠા !

શે જો

ગોળ ગોળ દડયો જાય;
વાડે વાડે રડયો જાય;
સાપ મળે તો સામો થાય;
પૂંછડી પકડી બેસી જાય.

માથું કૂટી સાપ મરે;
શેજો બેઠો મોજ કરે.

પાણી ભાળી પાછો ફરે;
પાણી છાંટ્યે રીડયું કરે;
પાણીમાં જો પડી જાય;
ચારે પગે તરવા ધાય.

ઉંદર જાતે શેજો જાતે;
અંગે કાંટા એક લાખ.

ઉંદર ચાલે ચાલ્યો જાય;
અડતાં ગોળા જેવો થાય.
શેજો વાડે વાડે દડે;
શેજો સાપની પાછળ પડે.

ખિસકેલી

આવોં, ખિલીખાઈ! આવો.
ઝટપટ ઝટપટ દોડી આવો;
પૂંછડી હલાવતાં દોડી આવો;
આમતેમ જોતાં દોડી આવો.
કાં ખિલીખાઈ! શું ખાશો ?

ફળ ખાશું,
ફૂલ ખાશું,
દાણા ખાશું,
અન્ન ખાશું.

વાહ ! ખિલીખાઈ કાંઈ બેઠાં છો !
આ તો બેઠાં માણસ જેમ;
આ તો બેઠાં વાંદર જેમ.
ત્યારે તમારી વાર્તા છે.
ત્યારે તમને ગાર આવડે.
ત્યારે તમને ફેલાતાં આવડે.
ત્યારે તમને રાજ પરણે.

બ ક રી

પાંડોશમાં એક બકરી છે.
 બકરીને બે બચ્ચાં છે;
 એક બચ્ચું કાળું છે,
 બીજું બચ્ચું ઘોળું છે.
 ચાલે જઈએ બકરી પાસે.
 અરે! આ તો ધાવે છે.
 બચ્ચબચ્ચ કરતાં ધાવે છે,
 ડોક હલાવતાં ધાવે છે,
 ખુશ ખુશ થાતાં ધાવે છે.
 માશી, માશી! બચ્ચાં લઈએ?
 આપણે એને પાળીએ?
 બા, બા! જો તો ખરી?
 કેવું એનું નાક છે!
 કેવી એની પૂંછડી છે!
 કેવું કેવું સુવાળું છે!
 કેવું રૂપાળું બાલે છે!

સ સલું

ઘરમાં એક પાંજરું છે.
પાંજરામાં સસલું છે.
સસલાને મેં પાળ્યું છે.
કાં સસાભાઈ ! શું ખાધું ?

ઘરો ખાધી,
ચણા ખાધા,
રજકો ખાધો.

કાં સસાભાઈ ! નહાયા ઘોયા ?

નાનાભાઈ એ નવરાવ્યા;
મોટીબેને ઘોવરાવ્યા.

કાં સસાભાઈ ! શું કરશો;
બાબુ સાથે કૂદકા મારશું;
બચુના હાથમાં નહિ આવીએ.
વાહ, સસાભાઈ સાંકળિયા !

ગંભૂરિયાં

કૂતરી વિયાઈ; કૂતરી વિયાઈ.
ગેલુ જોવા; ગલુ જોવા.
ચાલો ચાલો; ચાલો ચાલો.

કાળું ગલુ મનુનું;
રાતું ગલુ રૂખીનું;
ઘોળું ગલુ ચંપાનું
ને કાળસું ગલુ મારું.

ચાલો આપણે રોટલા લાવીએ.
“આઈ માર્ઈ, કૂતરી વિયાઈ;
ધાન ઘો કે ઘોકે ઘો.”

ઘણાં ઘર માગી વળ્યાં.
લે મોતી ! રોટલો ખા.
લે મોતી ! પાણી પી.
જો મોતી ! ગલુને ખૂબ ધવરાવજો.

ગા.ચ

ગમાણું ગાય છે.

ગાયને શિંગડા છે.

શિંગડીએ રંગ છે.

ચાલો ને આપણે પાણી પાઈએ ?

જમુભાઈ ! ડોલ લાવો;

જશીબેન ! પાણી લાવો.

પોં પો; ત્રો ત્રો !

પીઆ, માવડી ! પીઆ.

ઠંડાં પાણી પીઆ;

પો પો, ત્રો ત્રો !

એક ડોલ ખાલી થઈ;

બીજી ડોલ ખાલી થઈ;

ત્રીજી ડોલ ખાલી થઈ;

ચોથી ડોલે ધરાઈ ગયાં !

ભેં શ

વાડામાં એક ભેંશ છે.

ભેંશને બે શિંગ છે,

શિંગ ગોળ ગોળ છે.

પાછળ મોટું માથું છે.

ચાલો જોવા, ભેંશ દોડે છે.

ખાટલી ઉપર બેઠો છે.

કોણ છે એ? રધુ ભરવાડ?

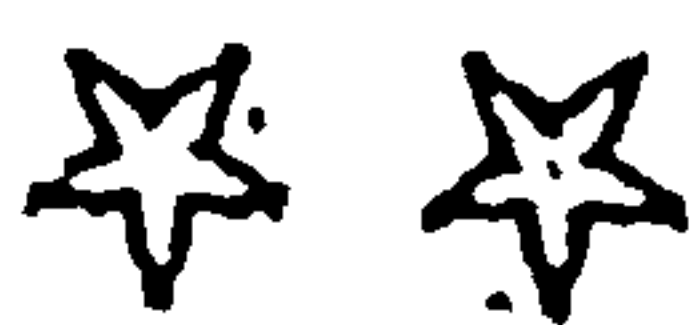
હા, બા ! હું ભેંશ દોડું છું.

આ મારું નાંજણું છે;

આમાં હું દૂધ દોડીશ.

‘ઝમઝમ, સરડસરડ !’

બાધરાણું આપું ભરાઈ ગયું.

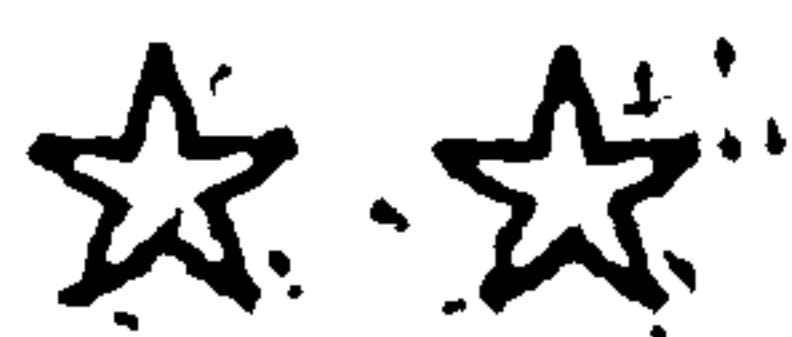
ઘોડો

તળેલામાં ઘોડો છે.
 ચાલો આપણે જોવા જઈએ.
 ઓહો, આ તો હુણહુણ્યો !
 એ તો આપણને ખોલાવ્યા.
 કાં ઘોડાભાઈ ! ખડ ખાશો કે ?
 કાં ઘોડાભાઈ ! પાણી પીશો કે ?
 રમણુ વિના નહિ ખાઓ ?
 રમણુ વિના નહિ પીઓ ?
 રમણુ તમને પાણી - પાય;
 રમણુ તમને ચંદી આપે.
 રમણુ તમને માલેશ કરે;
 રમણુ તમારી પથારી કરે.
 રમણુ તમારો દોસ્તદાર !
 દયો ઘોડાભાઈ હુણહુણ્યો !
 એ તો એમાં “આવજો, આવજો.”

વેલ

માંડવડે વેલ છે.
 વેલે લીલાં પાન છે;
 પાને પાને ફૂલ છે;
 ફૂલે ફૂલે વાસ છે.
 ચાલો ને આપણે ફૂલ વીણીએ ?
 આ ડાળે તમે વીણો;
 આ ડાળે તમે વીણો;
 આ ડાળે હું વીણીશ;
 આ ડાળે નાની વીણશે.
 આ ડાળે લેશો નહિ;
 આ ડાળે કળીએ છે.
 ફૂલનો મોટો ગંજ થયો.
 દેવીબહેને વેણી ગૂંથી;
 બચુભાઈએ હાર કર્યો;
 નાનીબાએ થાળ ભર્યો;
 તો એ ફૂલ વધી પડ્યાં !

બોરડી

બેતરે બેતરે શેઠા,
 ને શેઠે શેઠે બોરડી.
 બોરડી, બોરડી, તે કાંઈ બોરડી !
 નકરી બોરડી જ બોરડી,
 ચાલો છોકરાં ! બોરાં વીણીએ.

રાતાં રાતાં બોરાં વીણીએ;
 પાકાં પાકાં બોરાં વીણીએ;
 વિણી વિણીને ખિસ્સે ભરીએ,
 આહો, કાંઈ બોર છે !
 આહો, કાંઈ મીઠાં છે ?
 લે, જમુભાઈ ! થોડાંક લે;
 મારી પાસે બહુ છે.

હ્યો, સંતોડબહેન ! તમે હ્યો;
 મેં આજે બહુ ખાધાં.

ચાલો હવે ઘેર જઈએ;
 થોડાક બોર લેતાં જઈએ

દરેક ધરમાં હોવાં જ જોઈએ

શ્રીદક્ષિણામૂર્તિ પ્રકાશનમંદિરનાં પ્રકાશનો

આળકો તેમ જ દિશોરો માટેનાં

૧	આત્મસાહિત્યમાળા • ૮૦ પુસ્તકો	આખા સેટના	૨૦-૦-૦
૨	આત્મસાહિત્યગુચ્છ • ૨૫ પુસ્તકો	„	૭-૮-૦
૩	આત્મસાહિત્ય વાટિકા • ૩૫ પુસ્તકો • દરેક પુસ્તકના		૧-૦-૦
૪	આળવાર્તાઓ ભા. ૧-૫ • શ્રી ગિજુભાઈ	„	૧-૦-૦
૫	દિશોરકથાઓ ભા. ૧-૨	„	૧-૦-૦
૬	રખડુ ટોળી ખંડ ૧-૨	„	૦-૧૨-૦
૭	આળ લોકગીત સંગ્રહ ભા. ૧-૨	„	૦-૬-૦
૮	ધર્માત્માઓનાં ચરિતો	„	૧-૮-૦
૯	ઇસપનાં પાત્રો : ગથેડાં	„	૦-૮-૦
૧૦	મહાભારતનાં પાત્રો ૧-૧૩ • શ્રી નાનાભાઈ • સેટના		૧૨-૮-૦
૧૧	રામાયણનાં પાત્રો ૧-૬	„	૭-૮-૦
૧૨	આખ્યાયિકાઓ ખંડ ૧-૨	„	દરેકના ૧-૮-૦
૧૩	શ્રીમદ્ લોકભાગવત	„	૫-૮-૦
૧૪	ભાગવત કથાઓ	„	૧-૮-૦
૧૫	આલરામાયણ	શ્રી મોંઘીમેન	૧-૮-૦
૧૬	ભગવાન શુદ્ધ	શ્રી ગિજુભાઈ	૦-૬-૦
૧૭	સો કે નાં પરાક્રમે	શ્રી રમેશ ગૌતમ	૦-૫-૦
૧૮	ટારઝન ભાગ ૧-૧૦	શ્રી શંકર શાહ • દરેકના	૦-૧૨-૦
૧૯	રંગરેખા (ચિત્રસંગ્રહ-એ ભાગ) શ્રી સોમાલાલ શાહ		૩-૦-૦
૨૦	આપુજીની અને બીજી વાતો	કપિલાએન હાકોર	૦-૧૨-૦
૨૧	પીળાં પલાશ (આળનાટકો)	શ્રીધરાણી	૦-૮-૦

:મળવાનું મુખ્ય સ્થળ:

આર. આર. શેઠની કંપની : મુંબઈ-૨

બુકસેલર્સ એન્ડ પબ્લિશર્સ : પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ